

[Larsen-Ledet]

agtigt for de enkelte EF-lande, ikke mindst for de små – og også for de mindre virksomheder – at vores valuta ikke kommer ud for alvorlige spekulative anslag. Det giver en betydelig forøgelse af trykningen ved at optage udenlandske lån. Dermed vil en sådan mulighed også få virkning for renteniveauet inden for EF, hvor højrentelandene må imødesee faldende renteniveau.

Fjernelse af valutakontrollen inden for valutakursmekanismen og oprettelsen af det fælles finansielle område er meget vigtigt. Enhver forventning om, at en valuta måske skulle devaluere, kan forårsage kapitalflugt, over for hvilken intervention ikke vil have virkning ret længe. Myndighederne måtte handle hurtigt for at stramme pengepolitikken og opretholde valutakursen, og der er store skævheder mellem de valutaer, der er udsat for pres nedad, og dem, der er udsat for pres opad.

Devaluering vil skade den nationale politikks troværdighed og øge forventningen om inflation, og vi ved, at reserverne af udenlandsk valuta er begrænsede. De skævheder vil sammen med behovet for at handle hurtigt udgøre et betydeligt incitament for de pengepolitiske myndigheder til at stille mod en inflation, der ligger på linie med det bedste i Fællesskabet. Og det er jo nok værd at stræbe efter.

Den vej, som Fællesskabet vil være kommet ind på som resultat af ændringerne i første etape, er umulig at præcisere nærmere på nuværende tidspunkt, for der udløses jo nogle konkurrencekræfter her i første etape, som vil føre til en periode med øget inspiration af medlemsstaternes økonomier, og det er en udvikling, der vil vare ved i mange år.

Men der er stadig væk meget, der skal gøres for at sikre, at første etape bliver effektiv. F.eks. er over halvdelen af de oprindelige 279 foranstaltninger til gennemførelse af det indre marked endnu ikke vedtaget på fællesskabsplan, og kun 7 er gennemført i alle 12 medlemsstaters lovgivninger. Nogleforanstaltninger som fjernelse af hindringer for finansielle tjenesteydelser vil ikke træde i kraft før 1993, og det viser jo meget tydeligt, at tilpasningsprocessen er lang og vedvarende. Jeg føler mig overbevist om, at det, vi diskuterer her og nu, ØMU, også vil tage lang tid.

Ifølge rapporten er der optræk til, at den monetære politik fastsætter begrænsninger for den

nationale budgetpolitik. Det er allerede diskuteret kraftigt her i dag, at inden for visse begrænsninger skulle medlemsstaterne kunne fastlægge deres budgetter. Her er vi ved et afgørende og alvorligt punkt i Delorsrapporten. Hvem er det, der kommer til at føre kontrol med de enkelte medlemslandes finanslovbudgetter? Det spørger mange om.

Jeg går ud fra, at der bliver tale om demokratiske beslutningsorganer, og jeg kan ikke rigtig forestille mig, at hverken en ny europæisk centralbank eller Kommissionen skulle afgøre, om vi i Danmark skulle bære os ad på den ene eller den anden måde, som kunne resultere i en overskridelse af en af EF accepteret budgetramme.

Det ville se mærkeligt ud, hvis man ville give sig i kast med at opbygge udemokratiske, bureaukratiske organer, netop i en tid hvor råbene fra Øst om demokrati lyder højere og højere. Jeg tror, denne frygt er ubegrundet, og det har hr. Erhard Jakobsen jo også meget kraftigt bekræftet for lidt siden fra talerstolen.

Det Radikale Venstre er indstillet på at kræve folkeafstemning, hvis vi kommer til at opleve noget, der ligner det, jeg her har omtalt. Og det kan ikke være overraskende for nogen, at hvis der på et eller andet tidspunkt bliver tale om suverænitetssafgivelse, ønsker vi fra radikal side folkeafstemning.

De europæiske landes politikere skal også på et eller andet tidspunkt tage stilling til, hvordan skabelsen af en valutaøkonomisk union skal afspejle sig i ændringer i EF's nuværende beslutningsmønster. Vi hilser fra radikal side med stor tilfredshed en demokratisk udvikling af samarbejdet mellem EF-landene. Vi hilser også med glæde ethvert forsøg på at udvide dette samarbejde til en større del af Europas demokratiske lande.

Til afslutning vil jeg gerne sige, at Det Radikale Venstre kan støtte det af hr. Ivar Nørgaard stillede dagsordensforslag.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg kan også begynde med at sige, at vi er meget glade for det forslag til dagsorden, som Socialdemokraterne har stillet, og vi er selvfølgelig glade for, at regeringen helt stiller sig på samme linje, for det er jo regeringsrepræsentanterne, der skal ned og sige noget ved den lejlighed. Og vi mener, der er god grund til at sige noget.